

[Hans Nielsen.]

det gælder ikke blot for Statens Midler, men ogsaa for andre offentlige Midlers Vedkommende, og jeg kan kun udtale min største Tilfredshed med, at den nuværende Finansminister i 1925, saa snart han var kommet til Magten og havde set paa Sagen, indførte Revision. Denne Revision har ogsaa gjort sin Virkning, idet Hovedrevisor Wulff har erklæret, at fra samme Øjeblik, denne Revision indførtes, maatte Hr. Arendrup standse Tyverierne i selve Statskassen, de Tyvetogter kunde ikke foretages længere. Jeg gaar ud fra, at hvad der er sket, yderligere vil bevirke, at den Revision, der den Gang blev gennemført, paa alle Omraader indenfor Statsstyrelsen bliver skærpet til det alleryderste. Jeg kan ikke se, at det er nogen Fornærmelse mod Embedsmændene. Jeg finder tværtimod, at det er hensynsløst overfor dem at sætte dem i en saadan Fristelse. Den høje Embedsmand, jeg før talte om, og hvem disse mange Millioner var betroet, havde den Gang mange Børn og en lille Gage. Og selv om man er en nok saa hæderlig Mand, kan man komme i økonomiske Vanskeligheder, naar man har en lille Gage og mange Børn. Det er ganske urimeligt, at Embedsmænd, der har smaa Gager og Familie at forsørge, skal bringes i Fristelse, fordi der ikke er nogen Kontrol med de Midler, der er dem betroet. Jeg haaber, at den nuværende højtærede Finansminister sætter Stopper for sligt, saa at vi aldrig skal faa en Gentagelse af det, her er sket.

Til Slutning vil jeg gøre endnu et Par Bemærkninger. Først om Nationalbanken, dog ikke om det Tema, som den højtærede Finansminister var inde paa, men et andet. Jeg vil udtale min dybe Beklagelse af, at Nationalbanken i Aar har forhøjet sin Dividende fra 8 til 10 pCt. Det er en Lønforhøjelse paa 25 pCt., som man her giver Kapitalisterne, som ejer Aktierne. Nu aflægger Nationalbanken sit Regnskab midt om Sommeren, paa en Tid, da de andre Selskaber ikke aflægger deres Regnskaber — disse kommer først efter Nytaar —, og naar Nationalbanken i Sommertiden beslutter at give Pengemændene en Lønforhøjelse paa 25 pCt., saa virker det selvfølgelig stimulerende paa andre Selskaber og deres Aktionærer. Man saa da ogsaa, at Kurserne for Handelsbankens og andre Bankers Aktier øjeblikkelig røg i Vejret, og der skal vel saa ogsaa afpresses Etatsraad Nørgaard 10 pCt. i Udbytte som Følge af dette. En saadan Forhøjelse af Kapitalens Udbytte her i Landet er samfundsskadelig og i høj Grad egnet til at

forhindre al Mulighed for at faa Renten bragt ned, og dette er dog noget, som særlig den stærkt prioriterede Del af Landbruget har været ivrigt for. Jeg beklager, at Vestres Sparekasser her i Landet har stillet sig saa uvillige til dette Spørgsmaal, som de har gjort; til Trods for, at der er lagt et stærkt Pres paa dem, har de ikke villet gaa til at sætte Renten ned. Nu er vel al Mulighed for at faa Renten sat ned foreløbig ude af Verden, efter at vi endog har faaet en Diskontoforhøjelse. Jeg henstiller til den højtærede Finansminister, at han gør sin Indflydelse gældende overfor Nationalbanken. Jeg tror jo ikke paa, at det nu paa dette Tidspunkt vil lykkes at ændre dette Forhold i Aar, men jeg synes, det burde paa-tales overfor Nationalbanken, at den fører an i en saadan Udbyttepolitik overfor Kapitalen her i Landet. Medens man overalt kræver Nedsættelse af Lønningerne til Arbejderne og kræver Resignation af alle andre Erhverv, skal de, der laaner Penge ud, pludselig have en Forbedring i deres Stilling paa 25 pCt., hvad der efter min Mening er til ingen Verdens Nytte.

Sluttelig vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Statsminister. Det er meddelt mig, at en Ekspedition fra Island har været paa Grønland for at fange Moskusokser, og at denne Ekspedition har haft et meget lidet hyggeligt Resultat, idet den har dræbt 35 store Moskusokser for at fange 7 smaa Kalve, som den derefter har ført bort til Island. Tidligere har der gaaet Rygter om, at Nordmænd paa de samme Egne af Grønland driver en lignende, jeg vil ikke sige barbarisk, men hensynsløs Fangst paa disse Dyr deroppe. Jeg vil nu først spørge den højtærede Statsminister, om dette Rygte er rigtigt, og hvis det er rigtigt, vil jeg henstille, at der træffes Foranstaltninger til at forhindre, at vi i Fremtiden faar saa blodige Ekspeditioner til de grønlandske Egne, Ekspeditioner, hvorunder man ganske hensynsløst myrder Dyr, som ellers skulde tjene til Nytte og til Føde for Befolkningen deroppe.

Madsen-Mygdal: Det fremgik af den Tale, vi nu har hørt, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var fuld af Tilfredshed og Taknemmelighed, man kan jo næsten sige Begejstring i sit Forhold lige overfor det nuværende Ministerium. Jeg maa nu sige, at jeg paa Forhaand havde en Anelse om, at det forholdt sig paa den Maade, og den Tale, vi har hørt, har derfor heller ikke bragt mig nogen egentlig Overraskelse i saa Henseende.